

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

*Lavric Denis XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.05.2015 – 04.11.2016

instanța de apel: 14.12.2016 – 24.04.2019

instanța de recurs ordinar: 25.07.2019 – 11.02.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 noiembrie 2016, Lavric Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), art. 187 alin. (2) lit. e), f) și art. 188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, aplicându-i-se pedepse după cum urmează:

- în baza art. 145 alin.(2) lit. e) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 17 (șaptesprezece) ani.

- în baza art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fără aplicarea amenzii.

- în baza art. 188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilit lui Lavric Denis, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 18 (optsprezece) ani, fără aplicarea amenzii.

În temeiul art. 84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătorei Bălți din 04 decembrie 2014, i-a fost stabilit lui Lavric Denis pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 19 (nouăsprezece) ani, fără aplicarea amenzii, cu executarea amenzii în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei a fost calculat de la data pronunțării sentinței - 04.11.2016, cu includerea în termenul închisorii perioada aflării lui Lavric Denis în stare de arest preventiv din 26.02.2014 până la 22.08.2014 și termenul ispășirii pedepsei de către Lavric Denis stabilit prin sentința Judecătorei Bălți din 04.12.2014, din data de 04.12.2014 până la 04.11.2016.

A fost aplicată față de Lavric Denis, măsura preventivă sub formă de arest preventiv și a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

Au fost admise în principiu acțiunile civile înaintate de succesorul legal al părții vătămate Pojicichevici Igor și partea vătămată Simbuhin Vadim împotriva inculpatului Lavric Denis, în procesul penal respectiv, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Lavric Denis, acționând cu intenție și din interes material, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în una din zilele lunii februarie anul XXXXX, aproximativ la orele 20.00-21.00, aflându-se la domiciliul cetățeanului Simbuhin Vadim, amplasat pe strada XXXXX din mun. XXXXX, aplicând violența fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, i-a aplicat ultimului o lovitură cu palma în regiunea capului, după care, în mod deschis, i-a sustras de pe masă telefonul mobil de model „Sony Ericson K 220” de culoare albastră fără cartelă-sim la prețul de 400,00 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Simbuhin Vadim o daună în proporții considerabile estimată la suma de 400,00 (patru sute) lei.

Tot el, acționând cu intenție și din interes material, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la data de 26.02.2014 a pătruns în locuința cetățenei Levcenco Maria, situat în mun. Bălți strada XXXXX, unde în mod conștient, intenționat, a atacat-o pe ultima cu un cuțit folosit în calitate de armă, aplicând violență periculoasă pentru viață și sănătate, cauzându-i numitei Levcenco Maria vătămări corporale ale integrității corporale, după care i-a sustras câinii în sumă totală de 10000,00 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Levcenco Maria daună materială în proporții considerabile estimată la suma de 10 000 (zece mii) lei.

Tot el, acționând cu intenție, urmărind scopul obținerii bunurilor străine, a pătruns în locuința cetățenei Levcenco Maria, situată în mun. Bălți strada XXXXX, unde având scopul omorului intenționat al ultimei, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile și dorind survenirea consecințelor, profitând de starea de neputință a victimei care se datorează vârstei înaintate, bolii, i-a aplicat lui Levcenco Maria mai multe lovituri cu un cuțit, precum și cu un alt corp bont în regiunea spatelui, a gâtului și a capului, prin ce, în conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX i-a cauzat leziuni corporale sub formă de: plagă tăiat-înțepată a spinei nazale pe stânga cu lezarea raselor nazale și penetrare în cavitatea nazală, complicată cu o hemoragie; plăgi contuze a regiunii parietale pe centru, regiunii occipitale pe stânga, regiunii supraorbitale pe stânga, degetului 1 a mâinii drepte; plăgi tăiate sub ochiul stâng unghi extern și unghiul intern, regiunii supra-scapulare pe dreapta; echimoză la ochiul stâng cu hemoragie vastă în conjunctivă; echimoze și excoriații mâinii și umărului stâng; hemoragii în țesuturile moi ale capului, care după criteriul dereglării sănătății sunt de scurtă durată, mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 zile la persoanele vii, care se clasează la leziuni corporale ușoare și care în timp scurt după provocare au dus la decesul numitei Levcenco M., moartea căreia a survenit în rezultatul unei asfixii mecanice prin aspirație de sânge produsă între plaga nasului, cauza decesului având o legătură de cauzalitate directă cu leziunile pricinuite.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Lavric Denis și de către avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului prin care au solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Lavric Denis să fie achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală – pe art. 145 alim.(2) lit. e) Cod penal, art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal; să fie achitat în baza art. 390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală – pe art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului a menționat că:

- vinovăția lui Lavric Denis, în săvârșirea infracțiunilor imputate, nu a fost dovedită cu probe pertinente, concludente, utile și veridice. Or, instanța nu a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului care coroborează cu declarațiile martorilor Josanu Denis, Lavric Eugenia, Htema Dmitrii, Derevleanschii Vladimir, Mihaiescu Victor;

- în partea descriptivă a sentinței se face trimitere doar la declarațiile martorilor, concluziile rapoartelor de expertiză rupte din context, în așa fel, examinându-se cauza unilateral, ci nu în mod echitabil, fără fi examinate toate probele în ansamblu;

- la baza sentinței au stat doar cele care, o consideră instanța, dovedesc vinovăția inculpatului dar cele care îl dezvinovățesc nu au fost analizate minuțios,

- fiind audiat în cadrul ședinței de judecată Lavric Denis a dat declarații care demonstrează, de fapt, nevinovăția lui în săvârșirea acestei infracțiuni, iar partea vătămată Simbuhin Vadim a declarat în instanța de judecată că, îl cunoaște pe Lavric Denis din copilărie. Nu cunoaște pentru ce a fost chemat în instanță deoarece nu are pretenții. Nu cunoaște când a avut loc fapta, bănuiește că toamna, dar dacă-i scris februarie atunci probabil în februarie XXXXX. Nu ține minte de ce l-a lovit inculpatul. Nu ține minte câte sticle de rachiu au servit împreună în acea seară. Nu ține minte toate cele petrecute atunci. Nu lucra bateria din telefon. Pentru el nu este considerabilă dauna. Telefonul i-a fost restituit de către fratele lui Lavric Denis;

- instanța nu a luat în considerație, că cele relatate de Lavric Denis sunt întru-tot confirmate prin declarațiile martorilor Derevleanschi Vladimir, Htema Dmitri care l-au dus cu taxiul în ziua săvârșirii infracțiunii în satul Sverdiac, la lucru, în satul Pălăria fapt care exclude prezența inculpatului la locul săvârșirii infracțiunii. Mai mult ca atât ambii au declarat că ultimul avea bani și hainele lui Lavric D. nu erau pătate de sânge, banii cu care s-a achitat la fel. Totodată, declarațiile inculpatului coroborează cu declarațiile martorului Mihaescu Victor care activa în calitate de paznic la firma – „Tremcom” unde lucra inculpatul și în ziua cea pe la orele 6.00 l-a văzut la boxele menționate unde s-a aflat vreo 10 minute,

- nu au fost apreciate critic declarațiile succesoriului legal al părții vătămate Pojicichevici Igor care sunt contradictorii cu cele date de către fratele său Levcenco Valerii. Fiind audiați în instanța de judecată Pojicichevici Igor a menționat, printre altele, că banii erau destinați pentru reparația acoperișului însă Levcenco Valerii declară că mama sa i-a zis că sunt pentru cheltuieli de înmormântare. Totodată, ultimul a susținut că sunt în relații bune cu fratele, pe când Pojicichevici Igor declară că nu comunică cu fratele. A mai declarat în instanța de judecată Pojicichevici Igor că nu avea probleme financiare în perioada februarie XXXXX, nu avea probleme cu familia pur și simplu dormea la lucru deoarece avea de lucru. Declarații

neconfirmate cu careva probe. Din declarațiile date în cadrul urmăririi penale însă rezultă că el este dator lui Sîciov Serghei cu 350 euro și vecinului Vladimir cu 100 euro și cunoștea despre locul aflării banilor deoarece a indicat în bancnote de care valoare nominală sunt banii;

- instanța de judecată nu a luat în considerație, că relațiile dintre victimă și inculpat erau bune, inculpatul nu ducea lipsă de bani, fapte demonstrate în instanța de judecată. Deci, motiv pentru săvârșirea acestor infracțiuni Lavric Denis nu avea. Pe când, Pojicichevici Igor avea nevoie de bani având datorii, se certa des cu Levcenco Măria, cu familia, dormea prin boxe în mijlocul iernii,

- nu au fost puse la baza sentinței rapoartele de expertize care au fost cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată și care demonstrează nevinovăția inculpatului, or, conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX s-au depistat leziuni corporale la inculpat sub formă de echimoză la unghiul extern al ochiului stâng, care puteau apărea cu 1-2 zile până la momentul examinării, în urma acțiunii unui corp contondent, inclusiv și în timpul opunerii rezistenței de către victimă și se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

- nici un martor nu a indicat că Lavric Denis avea careva leziuni corporale la data de 25-26.02.2014. Apare concluzia că aceste leziuni au apărut după ce Lavric Denis a fost reținut, conform raportului de expertiză din 12.03 2014, în conținutul subunghial, recoltat de la Lavric Denis sânge și celule epiteliale nu s-au depistat (f.d.82-83);

- conform concluziilor din raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 23.05.2014 pe ambele perechi de pantaloni ridicate de la Lavric Denis, pete de sânge nu au fost depistate. Pe fragmentele de piele la fel nu au fost depistate urme de sânge (f.d.119-120);

- conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.04.2014, pe pantofii lui Lavric Denis nu s-au depistat urme de sânge (f.d.124);

- conform raportului de constatare de oderologie judiciară nr.7377 din 14.08.2014, pe bancnotele ridicate de la Lavric Denis au fost depistate urme de miros existente pe basmaua victimei Levcenco Maria, însă este specificat că, determinarea poate avea o marjă de eroare din cauza ambalării celor două probe în plicuri separate și apoi introduse împreună în alt plic, fiind posibilă inter-contaminarea cu miros a probelor, (f.d.147-157, vol. I). Dubii care conform al.(3) art.8 Cod de procedură penală nu pot fi înlăturate și trebuiau să fie interpretate de către instanță în favoare inculpatului;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil (art.6 CEDO), accesul liber la justiție prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală, precum și principiul contradictorialității în procesul penal (art. 24 Cod de procedură penală) prin refuzul neîntemeiat de a prezenta martori în instanța de judecată. Mai mult ca atât el fiind condamnat nu are posibilitate să asigure prezența martorilor în instanța de judecată. Apărătorul nu a avut posibilitate să-i prezinte, neavând pârghii de care dispune acuzatorul și instanța, solicitând, de fapt, să fie ajutată de către instanță pentru a-i cita, fiind nevoită într-un termen restrâns de 4 zile de a le asigura prezența, respingându-i cererea de a amâna ședința și de a-i oferi un termen suplimentar pentru prezentarea martorilor apărării;

- examinarea cauzei a durat mai mult de 2 ani din cauză, că acuzatorul nu prezenta la timp martorii acuzării, necătând la faptul, că infracțiunile imputate au fost săvârșite în luna februarie 2014, audiați martorii acuzării în instanța de judecată au fost în anul 2016. Martorii nu țineau minte și nu puteau reproduce cu precizie circumstanțele importante ale cauzei date, în special ora, ziua, anul, iar martorul Șchiopu Stanislav, în genere, s-a dezis de declarațiile date în cadrul urmăririi penale, după citirea lor în instanță deoarece nu corespund adevărului și nu a depus așa declarații, or, conform art.8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Tote dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului;

- în conformitate cu pct.1,2 al HPCSJ nr.11 din 24.12.12 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor”, sentința poate fi bazată doar pe probele care au fost cercetate direct, multilateral, complet și obiectiv în cadrul ședinței de judecată, instanțele judecătorești trebuie să cerceteze minuțios toate circumstanțele infracțiunii săvârșite prin omor. Concluziile instanțelor judecătorești cu privire la vinovăția sau nevinovăția inculpatului, încadrarea infracțiunii săvârșite și aplicarea pedepsei urmează să fie motivate în sentință, indicându-se probele cercetate, instanța de judecată soluționând chestiunea de vinovăție în cazul

infracțiunilor săvârșite prin omor, urmează să rezulte din cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, să țină cont, în special, de anturajul, modul, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei;

3.2. În motivarea cererii de apel, inculpatul a menționat că:

- au fost încălcate un șir de prevederi și articole în privința lui, consideră că hotărârea instanței a fost preconcepută, nu este vinovat în comiterea infracțiunii de care este învinuit;

- conform art. 10 Cod de procedură penală se indică la al.(2), limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrângere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzute de prezentul cod. (3) în desfășurarea procesului penal, nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nimeni nu poate fi deținut în condiții umilitoare, nu poate fi silit să participe la acțiuni procesuale care lezează demnitatea umană;

- a fost arestat și adus la comisariatul de poliție, unde a fost bătut de către colaboratorii de poliție, fiind supus torturilor, era impus să recunoască ceea ce el nu a comis, a fost bătut, au chemat medicul, care totul a înregistrat și a stabilit leziunile corporale. De asemenea a chemat procurorul, căruia el i-a depus o cerere despre maltratarea lui, iar la sfârșit au întors totul că adică lui i-au fost pricinuite leziuni corporale în rezultatul reținerii, și adică i-a pricinuit leziuni corporale partea vătămată. Sunt martori, care vor confirma că atunci când a fost reținut de colaboratorii de poliție, el nu s-a opus, de asemenea nici un fel de vânătăi și leziuni nu a avut pe față.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către inculpat și de către avocatul Iftodi Elvira în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul de executare a pedepsei fiind calculat din 24 aprilie 2019, cu includerea în termenul de pedeapsă perioada aflării lui Lavric Denis în stare de arest preventiv din 26 februarie 2014 până la 22 august 2014 și termenul ispășirii pedepsei stabilit prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 decembrie 2014, din 04.12.2014 până la 24.04.2019.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor

stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Lavric Denis în baza art.145 alin. (2) lit. e), art.188 alin. (2) lit. d), e), f) și art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Instanța de apel luând în considerație probele cercetate în ansamblu, a ajuns la concluzia că nu există dubii rezonabile în ce privește existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e), art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, în acțiunile inculpatului, vinovăția lui Lavric Denis fiind dovedită incontestabil prin ansamblul de probe administrat în materialele cauzei penale, iar faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa în faptele incriminate se apreciază ca o metodă de apărare a inculpatului, care se combate prin cumulul de probe cercetat și care demonstrează vina inculpatului deplin.

La fel, instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond de condamnare, totodată prima instanța motivând că versiunea inculpatului precum că el nu a comis infracțiunile prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e) și art.188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal și poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției instanța de fond le-a considerat declarative și contradictorii, or, inculpatul inițial în ședința de judecată a declarat că s-a întâlnit cu prietena sa Drăgălina pe strada B. Glavan, unde lucra, după care împreună au mers la ziua fratelui Grigore, iar ulterior a declarat că s-a întâlnit cu Drăgălina în centru, buba care împreună au mers la „Terminal” și au procurat cadou. Totodată, martorul Htema Dmitri a declarat instanței, că inițial 1-a dus pe inculpatul Lavric Denis și pe un prieten al său, care locuiește pe strada B. Glavan, în vârsta aproximativ de 40 ani, apoi s-au deplasat în satul Sverdiac, după care revenind în oraș au mers la magazinul „Terminal” la solicitarea inculpatului Lavric Denis pentru a face cumpărături, iar când acesta a ieșit din magazin deja era îmbrăcat în blugi noi.

Astfel, prima instanță a considerat declarațiile respective ca o încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală, versiunea respectivă fiind combătută integral prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată de către acuzatorul de stat.

Prima instanță prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, just a considerat că vinovăția lui Lavric Denis a fost dovedită integral, iar acțiunile inculpatului Lavric Denis corect au fost încadrate:

conform prevederilor art.145 alin.(2) lit. e) Cod penal - omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu profitarea de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii; conform prevederilor art.188 alin.2 lit. d), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, săvârșit prin pătrundere în locuință, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, cu folosirea unui obiect în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; conform prevederilor art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal - jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La calificarea acțiunilor inculpatului Lavric Denis potrivit art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, prima instanță a luat în considerație prevederile pct.5 al Hotărârii Plenului CSJ nr.23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” - violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei (art.187 al.2 lit. e, art.189 al.2 lit.e Cod penal) se consideră cauzarea unei vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății, precum și aplicarea intenționată a loviturilor sau altor acțiuni violente care au cauzat numai dureri fizice. (Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămarilor corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.99 din 27.06.2003, M.O. nr. 170-172/224 din 08.08.2003). Pentru calificarea acțiunilor nu contează când a fost aplicată violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei ori amenințarea cu o astfel de violență - până la deposedarea de bunuri, concomitent cu aceasta sau nemijlocit după deposedare (dar până la consumarea sustragerii).

Stabilind vinovăția inculpatului Lavric Denis Ivan în săvârșirea infracțiunilor imputate, calificând acțiunile acestuia, instanța de fond la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, a ținut cont de prevederile art.art.7, 75-88 ale Codului penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea.

Deasemenea, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei prima instanță a luat în considerație faptul că, inculpatul Lavric Denis a comis mai multe infracțiuni, care fac parte din categoria celor grave și excepțional de grave, anterior a fost judecat de mai multe ori (f.d.87 vol. II), inclusiv și

pentru comiterea unor infracțiuni similare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis mai multe infracțiuni, nu este angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație permanentă ce i-ar asigura inculpatului o sursă stabilă de venit pentru existență, fapt ce permite de a presupune continuitatea activității criminale, duce un mod de viață amoral, face abuz de băuturi alcoolice, lipsind circumstanțe atenuante. În aceste condiții prima instanță a constatat, că pericolul social concret al activității infracționale a inculpatului este unul ridicat, acțiunile inculpatului fiind stopate numai prin descoperirea lor și intervenția organelor de drept, iar la determinarea formei și mărimii de pedeapsă instanța de fond a luat în considerație circumstanța agravantă, și anume: prevederile lit. a) alin.(1) art.77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Cât privește aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, prima instanță, având în vedere situația financiară a inculpatului, luând în considerație că nu este angajat în câmpul muncii, nu are ocupație utilă și nu dispune de careva venituri stabile, just a considerat de a nu aplica în privința inculpatului Lavric Denis pedeapsa complementară amenda.

Instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar, probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus nu sunt, în același timp, apelurile declarate sunt contradictorii circumstanțelor stabilite pe cauză, de fapt fiind o relatare a celor întâmplate în versiunea autorilor, care se contrazice total cu probele cercetate pe caz.

Instanța de apel nu a luat în considerație alegațiile și afirmațiile recurenților, respingându-le, deoarece nu și-au găsit confirmare, or, vina inculpatului se bazează pe totalitatea probelor cercetate, la care s-a făcut referire și la cercetarea căror inculpatul și apărarea au avut acces deplin, totodată cointeresarea martorilor audiați în soluția adoptată pe caz nu s-a stabilit.

Instanța de apel a menționat că soluția primei instanțe rezultă din totalitatea probelor cercetate, printre care concluziile rapoartelor de expertiză petrecute pe caz, precum și rezultatele acțiunilor procesuale efectuate, instanța de fond bazându-se pe totalitatea probelor cercetate în

cadrul ședinței instanței de fond, probe care în cumul dovedesc vina inculpatului, aceste probe fiind cercetate suplimentar și în instanța de apel, apărarea nefiind îngrădită în careva mod.

Deși se invocă prevederile art.8 Cod de procedură penală și nevinovăția inculpatului, instanța de apel a menționat, că concluziile despre vinovăția inculpatului și sentința de condamnare nu sunt bazate pe presupuneri, ci pe probele cercetate, iar faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa nu poate fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație. Vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin probe incontestabile și nu prin îndoieli, după cum invocă apărarea, careva dubii în probarea vinovăției inculpatului, după cum se susține, nefiind constatate.

Prima instanță printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatului, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii inculpatului, care, în ansamblu, resping motivele apelanților, deoarece materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului.

Constatarea vinovăției inculpatului este justă, la fel pedeapsa numită inculpatului este adecvată și corespunde cerințelor legale, fiind just individualizată, astfel instanța de apel a concluzionat netemeinicia argumentelor invocate de către apelanți în apeluri în susținerea opiniei privind achitarea inculpatului, or, sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată.

Instanța de apel a menționat și faptul, că potrivit materialelor cauzei penal la prezentarea învinuitului și avocatului a materialelor cauzei, inculpatul și avocatul nu au înaintat cereri sau demersuri referitor la încălcări procedurale sau obiecta la probele prezente la materialele cauzei.

5. Decizia instanței de apel din 24 aprilie 2019, pronunțată integral la 23 mai 2019, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- inculpatul Lavric Denis, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscut nevinovat;

- avocatul Ciuru Igor în numele inculpatei, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6* Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Lavric Denis să fie achitat pe toate capetele de acuzare.

5.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul a menționat că:

- nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și ilegală, deoarece vinovăția sa în comiterea infracțiunii nu a fost dovedită cu probe pertinente, concludente utile și veridice;

- instanța de apel nu a dat apreciere corectă declarațiilor sale care coroborează cu declarațiile martorilor, nu s-a luat în considerație acest fapt nici în prima instanță și nici în instanța de apel;

- în partea descriptivă a deciziei se face trimitere doar la declarațiile martorilor, concluziile rapoartelor de expertiză, în așa fel analizând cauza unilateral, ci nu în mod echitabil, fără a fi examinate toate probele în ansamblu;

- au fost cercetate doar declarațiile martorilor care ar dovedi vinovăția, dar cele care îl dezvinovățesc nu au fost minuțios analizate;

- pe episodul privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) Cod penal, parțial recunoaște vina, deoarece într-adevăr a luat telefonul de model Sony Ericsson pentru a schimba bateria, fapt certificat conform declarațiilor lui Simbuhin V.;

- referitor la episodul privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal și art. 145 alin.(2) Cod penal, nu recunoaște vina din simplul motiv că nu a fost la locul săvârșirii infracțiunii și nu a comis-o, deoarece a explicat că se face referire la două zile diferite;

- în acea perioadă presta servicii de reparare a automobilelor, avea de lucru, era plătit și nu avea nevoie de bani pentru a jefui pe cineva;

- la locul infracțiunii nu s-au depistat urme dactiloscopice, amprente, pe motiv că el nu a fost acolo;

- nu au fost apreciate critic declarațiile lui Pojichevici I. care sunt contradictorii cu cele declarate de fratele Levcenco V., unul spune că banii mamei erau destinați pentru acoperiș, iar altul spune că pentru înmormântare;

- Levcenco M. l-a caracterizat ca pe o persoană bună, receptivă și ajută mulți vecini, ceea ce instanța de apel nu a luat în considerație;

- nici un martor nu indică că a avut careva leziuni corporale la data de 25.02.-26.02, aceste leziuni au apărut după ce a fost reținut de colaboratorii de poliție;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr. 329 din 15.04.2014 nici pe pantaloni, nici pe geacă, nici pe pantofi, nu au fost depistate urme de sânge;

- conform raportului de constatare de odoologie judiciară nr. XXXXX din 14.08.2014, pe bancnotele ridicate de la el, au fost depistate urme de miros de pe basmaua lui Levcenco M., însă fiind posibilă intercontaminarea cu miros a probelor introduse împreună într-un plic.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului a menționat că:

- Cernei Lilian a fost printre primele persoane cu rare Lavric Denis s-a întâlnit după ora morții Mariei Levcenco. Anume Cemei Lilian urma sa relateze instanței în ce stare a venit Lavric Denis, în ce haine era îmbrăcat, dacă hainele au fost murdare sa nu;

- la solicitarea apărării, audierea martorului Cernei Lilian a fost refuzată și de instanța de apel;

- vinovăția lui Lavric Denis, în săvârșirea infracțiunilor imputate, nu a fost dovedită cu probe pertinente, concludente, utile și veridice. Or, instanța nu a dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului care coroborează cu declarațiile martorilor Josanu Denis, Lavric Eugenia, Htema Dmitrii, Derevleanschii Vladimir, Mihaiescu Victor;

- în cadrul instanței de apel, Șchiopu Stanislav a declarat că l-a văzut într-o dimineață pe Lavric Denis, reiterând că era în stare normala, fără semne de stare de ebrietate. La întrebarea apărării pe ce dată concretă l-a văzut pe Lavric Denis, Șchiopu a declarat că nu î-și aduce aminte exact data, dar tine minte că după ce dimineața l-a văzut pe Lavric Denis, în aceeași zi, doar că seara/noaptea a fost dus la poliție unde a făcut declarații. Fiind întrebat, Șchiopu Stanislav a răspuns că la poliție a fost doar o singură dată pe cazul dat. La materialele cauzei exista doar un înscris de la urmărirea penală și anume explicația lui Șchiopu Stanislav datată cu data de 28.02.2014, ora 9.15-10:00 (f.d.6-7 vol. II);

- nu este clar când Șchiopu Stanislav l-a văzut pe Lavric Denis, în care dimineață și în care zi. Or seara/noaptea zilei în care Șchiopu declara că a fost dus la poliție după ce dimineața la văzut pe Lavric este seara zilei de 26.02.2014 sau noaptea spre 27.02.2014. Or, declarația făcută de Șchiopu Stanislav este datată cu ziua de 28.02.2014;

- declarația lui Șchiopu Stanislav că dimineața l-a văzut pe Lavric iar seara a mers la poliție pentru a da explicații, nu este clară, nu coroborează cu probele din dosar (cu explicația dată de Șchiopu pe data de 28.02.2014 f.d.6-7 vol. II), altfel spus, „nu se leagă”;

- nici-o probă materială nu demonstrează vinovăția inculpatului, în special toate rapoartele de expertiză care au fost făcute în cadrul urmăririi

penale și prezente la materialele cauzei care nu confirmă în nici-un fel vinovăția lui Lavric Denis;

- instanța de apel și-a motivat respingerea apelurilor și a argumentelor invocate de partea apărării în pledoaria de final, bazându-și sentința de condamnare pe o presupunere că dacă Lavric Denis nu avea bani și împrumutând 20 lei, iar în rezultatul reținerii acestuia depistându-se asupra lui Lavric Denis o sumă mai mare de bani, atunci cu siguranță el este criminalul;

- instanța de apel a considerat ca și demonstrat faptul că banii ridicați de la Lavric Denis sunt de la victima Levcenco Maria, făcând trimitere la o probă care în opinia instanței este una pertinentă și concludentă, și anume raportul de constatare de odologie judiciară nr. XXXXX din 14.08.2014;

- proba apreciată de instanță că ar dovedi vina lui Lavric Denis în comiterea omorului lui Levcenco Maria este una îndoielnică, lasă loc de interpretare și nu a fost analizată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar în ansamblu cu toate probele – din punct de vedere al coroborării ei;

- nu există nicio probă materială care să demonstreze vinovăția inculpatului. Toate rapoartele de expertiză judiciară făcute în cadrul urmăririi penale, atât în țară cât și peste hotarele ei, prezente la materialele cauzei nu confirmă în niciun fel vinovăția lui Lavric Denis în comiterea omorului Mariei Levcenco;

- instanța de apel nu justificat că a întreprins toate măsurile cu privire la asigurarea prezenței succesorului victimei Pojicichevici Igor în ședința de judecată pentru a fi audiat, în acest fel lipsind partea apărării de dreptul de a adresa întrebări și de a înlătura neconcordanțele dintre declarațiile acestuia și fratele Levcenco Valerii;

- instanța de apel nu a susținut demersul apărării pentru a fi asigurată prezența martorului Opoliscaia Drăgălina, care figurează și ca martor a acuzării, și a lăsat în seama inculpatului Lavric Denis să asigure prezența acestui martor, în condițiile în care inculpatul se află în stare de arest;

- instanța de apel constată că Simbuhin Vadim și Lavric Denis erau în stare de ebrietate, redarea declarațiilor este dificilă, însă a dat preferință declarațiilor părții vătămate precum că telefonul i-a fost luat fără voia sa și a fost lovit anume pentru a-i fi luat telefonul.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Ghervas I. prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului

declarat de către inculpatul Lavric Denis, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsit de temeiuri legale, și inadmisibilității recursului declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, ca fiind declarat peste termen.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol. În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că titularii acestora invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că în cauza supusă judecării este aplicabil temeiul pentru recurs invocat de către recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit respinge ca nefondate alegațiile recurenților în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate

de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiului invocat de recurenți, Colegiul penal lărgit, în urma cercetării materialelor cauzei reține că acesta nu este incident speței, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415 alin. (21), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de drept.

Colegiul penal lărgit constată că temeiul dat la care sau referit autorii recursurilor nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele expuse în apel.

Argumentele esențiale a apărătorului expuse în apelul declarat, au primit aprecierea instanței care le-a respins și a menționat că dezacordul cu sentința primei instanțe nu echivalează cu achitarea inculpatului, din moment ce constatarea vinovăției inculpatului este bazată pe probe cercetate nominalizate, apreciate obiectiv și sub toate aspectele, care coroborează între ele și demonstrează deplin vina inculpatului în faptele incriminate, nefiind stabilită ilegalitatea și netemeinicia sentinței atacate.

De asemenea a primit apreciere în instanța de apel și faptul invocării de către partea apărării a prevederilor art. 8 Cod de procedură penală și nevinovăția inculpatului, menționând că concluziile despre vinovăția inculpatului și sentința de condamnare nu sunt bazate pe presupuneri, ci pe probe cercetate, iar faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa nu poate fi luată în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație, iar vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită pe deplin prin probe incontestabile și nu prin îndoieli, după cum invocă apărarea, careva dubii în probarea vinovăției inculpatului, după cum se susține, nefiind constatate.

Opozant criticilor recurențelor cu privire la aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs consideră oportun de a reitera suplimentar unele constatări esențiale ale instanței de apel care a stabilit cert că vina inculpatului a fost stabilită prin totalitatea probelor cercetate, la care s-a făcut referire și la cercetarea cărora inculpatul și apărarea au avut acces deplin, totodată cointeresarea martorilor audiați în soluția adoptată pe caz nu

s-a stabilit, iar temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor audiați depuse în cadrul ședinței judiciare nu s-au stabilit, aceste declarații fiind date sub jurământ, precum și fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea de mărturii false, la fel sunt sprijinite de probele scrise cercetate, printre care procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe caz, concluziile rapoartelor de expertiză, care în cumul demonstrează vinovăția inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile părții apărării, precum că instanța de apel nu a justificat că a întreprins toate măsurile cu privire la asigurarea prezenței succesorului victimei Pojicichevici Igor în ședința de judecată pentru a fi audiat, în acest sens lipsind partea apărării de dreptul de a adresa întrebări și a înlătura neconcordanțele acestuia și fratele său Levcenco Valerii, or, instanța de apel a întreprins măsuri pentru citarea legală a succesorului victimei, a dispus și aducerea lui silită, însă toate aceste măsuri fiind soldate cu informația precum că Pojicichevici Igor nu se află la locul de trai(f.d.10, 52, 57, 59, 61, 66, vol. IV).

Colegiul penal lărgit respinge și critica apărătorului precum că instanța de apel nu a susținut demersul apărării pentru a fi asigurată prezența martorului Opoliscaia Drăgălina, care figurează și ca martor al acuzării și a lăsat în seama inculpatului Lavric Denis să asigure prezența acestui martor, în condițiile în care inculpatul se află în stare de arest, or, instanța de apel a reținut că, de către prima instanță a fost admisă solicitarea inculpatului Lavric Denis de a audiere a unor martori și acordând posibilitatea inculpatului și apărării să asigure prezența martorului Opoliscaia Drăgălina, care de altfel este martorul acuzării, de fapt nefiind asigurată prezența martorului, ulterior, apărarea refuzând audierea martorului respectiv.

Tot la acest capitol, Colegiul penal lărgit reieșind din criticile recurenților, reține că aceștia se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursurilor ordinare declarate, se constată că autorii fac o proprie evaluare a materialului probator, considerând că acesta nu confirmă vinovăția inculpatului Lavric Denis în comiterea infracțiunilor imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a

judcătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concluzivitatea, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Ținând cont de cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Lavric Denis, nefiind identificată de instanța de recurs ordinar prezența cărorva erori, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiului de casare invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază că criticile recurenților în această parte sunt neîntemeiate și declarative.

Prin urmare, se relevă că potrivit art. 384 alin. (3), 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) și 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia instanței de apel cuprinde raționamente, care au dus la respingerea apelurilor declarate de inculpat și de către apărătorul său cu menținerea sentinței prin care inculpatul Lavric Denis a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. e), art. 187 alin.(2) lit. e), f) și art. 188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal.

Astfel, cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului Lavric Denis.

Instanța de recurs invocă că, de către instanța de apel just a fost reținut că prima instanță printr-o apreciere veridică a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatului, luând în considerație totalitatea probelor

întru susținerea învinuirii inculpatului, care în ansamblu au dus la emiterea unei sentințe legale, întemeiate și motivate.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține și faptul că, potrivit procesului-verbal din 26.05.2015 de prezentare învinuitului și avocatului a materialelor de urmărire penală, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale, ultimii nu au avut careva cereri sau obiecții asupra probelor conținute în materialele cauzei penale și nici încălcarea prevederilor procedurale nefiind invocate.

Astfel, instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia atacată, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Respectiv, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a menționa că, potrivit statuărilor expuse de Curtea Europeană în hotărârile sale, aceasta a evidențiat cu titlul de principiu că, instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei, or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010*).

Instanța de apel a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante, motivându-și concluziile privind vinovăția inculpatului Lavric Denis în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal, art. 188 alin.(2) lit. d), e), f) Cod penal, art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal.

Generalizând cele enunțate, Colegiul penal lărgit, constată lipsa erorilor de drept, ce ar justifica necesitatea intervenirii în hotărârea instanței de apel, în sensul casării acesteia, recursurile declarate de către inculpat și de către

apărătorul inculpatului urmând a fi respinse ca inadmisibile, deoarece sunt neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Lavric Denis XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena